

Salget af juletræer er til fordel for den videre istandsættelse af Nordskov Mølle i Ålsgårde. *Pressefoto*

Juletræssalg til fordel for Nordskov Mølle

ÅLSGÅRDE: I Ålsgårde afholder Nordskov Møllens Venner juletræssalg til støtte for den videre istandsættelse af møllen.

Juletræssalget foregår over to weekender foran møllen i dagene fredag den 11. kl. 12 – 16, lørdag den 12. kl. 10 – 16 og søndag den 13. kl. 10 – 16. Igen weekenden efter 18. 19. og 20. december med samme tidspunkter.

- Grundet Covid-19 har bestyrelsen for Nordskov Møllens Venner besluttet kun at sælge juletræer og julepynt uden for møllen, da vi ikke kan styre julestuen inde i møllen med hensyn til afstand og antal personer, fortæller Peter Sandholt fra mølle-vennerne.

Foreningen havde ellers glædet sig til at fremvise årets arbejder, som nu har medført at hele kældereta-

gen har fået nyt gulv med varme i. Dette har allerede bevirket et forbedret indeklima. Denne klimaforbedring vil naturligvis ikke være gratis, så foreningen håber at indtjeningen ved salg af juletræer kan bidrage til det kommende års driftsudgifter.

- Hvis du ikke har mulighed for at komme, men gerne vil støtte foreningens arbejde med at få sat møllen i stand til et fælles aktivt værested for alle, kan du støtte arbejdet med et bidrag eller melde dig ind i Nordskov Møllens Venner. På www.nordskov-møllens-venner.dk kan du læse alt om vores restaureringsprojekt og hvordan du bliver medlem af foreningen, oplyser Peter Sandholt.

HAVNELIV: Havnen investerer tre millioner kroner i forbedring af havnen.

HORN BÆK: En større og hårdt tiltrængt renovering er i denne uge gået i gang på Hornbæk Havn. Omkring 1. april skal arbejdet være gennemført. Det løber op i cirka tre millioner kroner, oplyser formanden for Fonden Hornbæk Havn, Jørgen Haagen Nielsen.

Arbejdet har længe været planlagt. Det omfatter blandt andet en gennemgribende renovering af den gamle nordre Mole - den såkaldte Promenademole, og den tilknyttede gamle gæstebro. Herunder opgravning og reetablering af molens kerne, samt etablering af ny asfalt og nyt bolværk.

Ny gæstebro

Projektet indbefatter desuden en afkortning og reetablering af molehovedet og tilbygning af en ny 20 m lang gæstebro for enden af molehovedet til store gæstebåde.

Den lille vestre dækmole i

Hornbæk Havn er ved at blive repareret og renoveret.

Foto: Kenn Thomsen

yderhavnen skal færdiggøres. Molen opbygges som øvrige stenmoler ved tilførsel af tilstrækkelige mængder store sten, som havnen allerede har sikret sig.

Molen afsluttes med et nyt rundt molehoved med en diameter på 10 meter. Det betyder, at indsejlingen bliver smallere med bare 17 meters bredde, og det betyder et mere roligt ydre havnebas-

sin med bliver der mere læ i selve havnen, forklarer Jørgen Haagen Nielsen.

Klar til sæsonen

I forbindelse med arbejdet med at renovere og reparere yderhavnen er dele af parkeringspladsen vest for havnen blevet afspærret, så arbejdskøretøjer og skurvogne kan stå der. Men selve arbejdet skulle hver-

ken kunne genere havnens brugere eller andre, der færdes i området. Til gengæld bliver forholdene forbedret væsentligt for både gæster og fastligere, når sæsonen 2021 begynder.

Den påbegyndte renovering har intet at gøre med den planlagte udvidelse af havnen, som netop nu ligger til vurdering i Kystdirektoratet. *dorte*

Udvikling af Helsingørs museer

Debat

HELSINGØR: Undertegnede tidl. museumsleder i Søllerød tillader sig hermed at blande sig i debatten om Helsingørs museer. Mit udgangspunkt er kærlighed til byen og den danske museumsvirksomhed generelt. Jeg skal dog understrege, at jeg ikke besidder speciel kendskab til de præmisser, der ligger til grund for de forskellige opfattelser omkring byens museer.

Positivt er det, at kulturudvalgets medlemmer har opdaget, at ved siden af køns- og jernbanedriften hører museumsdriften til de drifter, der for alvor kan sætte sindene i bevægelse. Vægten på formidlingen af byens historie er også vigtig, og i mange år havde Helsingørs museer med Kenno Pedersen ved roret en sådan fantastisk formidler både i skrift og tale. Men desværre har den

udvikling, som har ramt så mange andre kommunale museer, også kendetegnet Helsingør i det ny årtusind: Man har vægtet ledelseskompetencer frem for faglig indsigt, når kulturens kommunale bureaukrater har skulle ansætte nye ledere. Senest har det i Helsingør vist sig ved, at museumsledelsen (midlertidigt) er blev lagt i hænderne på en embedskvinde under kulturområdet. Så skal det da gå galt.

En person med en smule faglig viden kunne måske havde hindret, at kulturudvalget i Frederiksborg Amts Avis den 5. december 2020 kommer af sted med at formulere en så himmelråbende absurd påstand, som "at Helsingør har en af Europas bedst bevarede historiske bykerner". Nu er det ganske vist et stykke tid siden, at vi har kunne bevæge os uden for kongeriget, men jeg går da ud fra, at også medlemmerne af

kulturudvalget i Helsingør har været syd for grænsen. Og man behøver ikke at rejse meget i det Tyskland, der blev lagt øde i slutningen af 2. Verdenskrig, for der at opleve bykerner, der er langt bedre bevaret og vedligeholdt end Helsingør - og kan man hurtigt tilføje, det gælder det meste af Vesteuropa, med Belgien, Frankrig, Spanien og ikke mindst Italiens byer i spidsen. Vore fantastiske landsbykirker og storslåede herregårde er en del af den internationale kulturarv, men på det niveau hører ingen af vore byer til, selv Helsingør bestemt er en af Danmarks bedst bevarede købstæder, hvilket desværre ikke siger så meget i en europæisk kontekst.

Når man så samtidig fremhæver, at museumsvirksomheden først og fremmest skal "fokusere på Sundtoldens historie", er det lidt trist at konstatere, at selv om Skibsklarer-

gården bestemt er et dejligt sted, så er Helsingørs vigtigste bygningsværker, når det gælder Sundtolden, alle nedrevet i nyere tid: Toldbodens store pakhus forsvandt i 1890, bygningen kaldet "Skibet" så sent som 1940, og først og fremmest blev det prægtige rokokohus ved Strandgade, der husede Øresunds Toldkammer sørgeligt nok nedrevet omkring 1860, kort efter Øresundtoldens ophævelse.

På en udenforstående virker det underligt, at det "enige kulturudvalg" slet ikke nævner Helsingørs virkelig unikke bygningsværker ved siden af Kronborg, nemlig Nordens bedst bevarede klosteranlæg, Karmeliterklostret, og Danmarks første klassicistiske bygningsværk, det skønne lystslot Marienlyst. Klosteret med tilhørende Karmeliterhus er snævert forbundet med byens opkomst under Erik af

Pommern i 1420'erne, mens perlen Marienlyst sammen med Bernstorff Slot markerer klassicismens ankomst til Danmark omkring 1760 med den franske verdensarkitekt N.H. Jardin. Begge steder er snævert forbundet med museumsvirksomheden i Helsingør, men begge tydeligvis nedprioriterede. Marienlyst i en sådan grad, at det pragtfulde hus i årevis har stået tomt og utilgængeligt trods det, at hus og haveanlæg rummer enorme muligheder for historieformidling. Formidlingen af det enestående sted ville naturligvis blive langt bedre, hvis man kunne nedrive det hæslige og skæmmende højhus, som kommunens "fremsynede bevaringsfolk" tillod opført i havens sydøstlige udkant en gang i 1960'erne.

På bundlinjen handler det hele om, at et kommunalt kulturudvalg skal sikre deres museer så gode vilkår som muligt,

der næst skal kulturens embedsmænd forvalte driften, mens museets fagfolk med lederen i spidsen skal sørge for udforskning og formidling af den historie, der karakteriserer byen, og Helsingør er altså meget mere end Sundtoldens historie. Til formålet bør kommunen ansætte en leder, der brænder for sagen og har fagligheden i orden. Glem alt om ledelseskurser og andet kommunalt mo-depjet. Man bliver ikke en bedre leder af et diplom fra et ledelseskursus. En god museumsleder skal først og fremmest kunne gå forrest og evne at formidle historien, og det kræver faglig indsigt - også i, at Helsingør er en herlig by, men ikke en af Europas bedst bevarede byer.

Niels Peter Stilling
Fhv. leder af Søllerød/Rudersdal Museer